

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, în cauza penală în privința inculpaților

Petricencu Anastasie xxx, născut la xxx, originar din s. xxx, domiciliat în xxx

și

Țurcan Ruslan xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.09.2015 – 18.06.2018;

Instanță de apel: 02.08.2018 – 14.11.2019;

Instanță de recurs: 20.01.2020 – 13.10.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 iunie 2018, Petricencu Anastasie și Țurcan Ruslan au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

2. De către organul de urmărire penală, Petricencu Anastasie a fost învinuit de faptul că, împreună cu cet. Țurcan Ruslan și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, la 06.06.2015 aproximativ în jurul orelor 04.00 min., fiind în stare de ebrietate și aflându-se într-un loc public și anume în fața restaurantului „Casa Nunții” amplasat pe str. Alexandru cel Bun. 7A, com. Ciorescu, mun. Chișinău, fără careva motive întemeiate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, prin obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, numindu-i cu cuvinte necenzurate, aplicându-le cet. Băț Vasile și cet. Verdeș Sergiu, mai multe lovituri cu pumnul în regiunea feței și în diferite regiuni ale corpului, cauzând în rezultat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2518 din 06.06.2015, vătămări corporale neînsemnate, exprimate prin echimoze cu edem al țesuturilor moi la nivelul feței și pavilionul

urechii stângi, echimoze la nivelul gambei drepte, care au fost cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în același timp au lovit cu picioarele în automobilul de model „Volkswagen Passat” cu numere de înmatriculare xxx în care se aflau cet. Băț Vasile și cet. Verdeș Sergiu, deteriorându-1, la fel deteriorând parbrizul și oglinda retrovizoare stânga a automobilului, cauzând în rezultat părții vătămate Verdeș Sergiu o daună materială în sumă de 15 000 lei.

Totodată, de către organul de urmărire penală Țurcan Ruslan a fost pus sub învinuire pentru faptul că, el împreună cu Petricencu Anastasie și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, la 06.06.2015 aproximativ în jurul orelor 04.00 min., fiind în stare de ebrietate și aflându-se într-un loc public și anume în fața restaurantului „Casa Nunții” amplasat pe str. Alexandru cel Bun. 7A, com. Ciorescu, mun. Chișinău, fără careva motive întemeiate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, prin obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, numindu-i cu cuvinte necenzurate, aplicându-le cet. Băț Vasile și cet. Verdeș Sergiu, mai multe lovituri cu pumnul în regiunea feței și în diferite regiuni ale corpului, cauzând în rezultat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2518 din 06.06.2015, vătămări corporale neînsemnate, exprimate prin echimoze cu edem al țesuturilor moi la nivelul feței și pavilionul urechii stângi, echimoze la nivelul gambei drepte, care au fost cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în același timp au lovit cu picioarele în automobilul de model „Volkswagen Passat” cu numere de înmatriculare xxx în care se aflau cet. Băț Vasile și cet. Verdeș Sergiu, deteriorându-1, la fel deteriorând parbrizul și oglinda retrovizoare stânga a automobilului, cauzând în rezultat părții vătămate Verdeș Sergiu o daună materială în sumă de 15 000 lei.

Acțiunile lui Petricencu Anastasie și Țurcan Ruslan au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Petricencu Anastasie și Țurcan Ruslan să fie condamnați în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 u.c. fiecăruia.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de judecată a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă, eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului.

Consideră că, sentința instanței de judecată a fost emisă contrar prevederilor legale, nu este suficient argumentată, fiind omise în mod evident circumstanțe concrete prezentate de către acuzarea de stat ce formează obiectul acuzării.

A remarcat că, la adoptarea sentinței prima instanță nu a respectat dispozițiile art.101 Cod de procedură penală, pe când, instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare, în primul rând, declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vinovăția, a negat săvârșirea infracțiunii, a depus declarații convenabile pentru el.

Relevă că, instanța de judecată a făcut concluzii eronate că declarațiile

inculpaților Anastasie Petricencu și Țurcan Ruslan, precum și a martorilor Buza Alexandr și Ursu Tudor și-ar fi găsit confirmare în ședința de judecată și prin vizionarea CD-lui cu înregistrări anexat la materialele cauzei, din care cu certitudine se vede faptul declanșării conflictului de către Verdeș Sergiu și tentativa acestuia de a tampona persoana, or, de fapt, din înregistrările video vizionate în instanță rezultă că de fapt, Petricencu Anastasie a sărit pe acoperișul automobilului cet. Verdeș Sergiu a deteriorat parbrizul, iar declarațiile lui Petricencu Anastasie că ar fi fost proiectat peste automobil nu sunt obiective, în condițiile în care automobilul este de model universal. Din imaginile la care face referire instanța nu există nici un indiciu care ar indica la faptul că conflictul ar fi fost generat de către Verdeș Sergiu și nici la intenția de a tampona careva persoane, nefiind clar pe ce probe se bazează aceste interpretări.

Acuzarea a reținut că, Țurcan Ruslan nu a putut să facă explicații plauzibile referitor la motivul pentru care s-a apropiat de automobilul lui Verdeș Sergiu și nici de motivul din care i-a aplicat lovituri lui Verdeș Sergiu și aici este evident motivul comportamentului huliganic a lui Țurcan Ruslan.

A reiterat declarațiile lui Petricencu Anastasie, care a declarat instanței că la momentul în care Verdeș Sergiu a oprit, el era în autobuz. Nu a putut motiva cu ce scop a coborât din autobuz și s-a apropiat de Verdeș Sergiu a explicat că a urcat pe automobil pentru a-l reține pe Verdeș Sergiu, dar, nu a putut să motiveze instanței cum concret avea să îl rețină de pe acoperiș. Și aici este evident motivul comportamentului huliganic a lui Petricencu Anastasie.

Instanța de judecată, în sentință, a menționat doar că apreciază critic declarațiile martorului ocular Băț Vasile, însă nu a putut să facă o apreciere critică obiectivă a declarațiilor acestuia, care nu au fost combătute în instanță.

A susținut că, instanța de judecată, în lipsa probelor confirmative, a invocat că partea vătămată Verdeș Sergiu ar fi fost în stare de ebrietate. Prin această argumentare instanța și-a depășit competența, or, a invocat aceste circumstanțe în sentințe în lipsa probelor confirmative, ba deopotrivă, inculpații au recunoscut că de fapt ei erau în stare de ebrietate, astfel, nu este clar după ce criterii inculpații, dar și instanța a apreciat că partea vătămată Verdeș Sergiu ar fi fost în stare de ebrietate.

Instanța de judecată invocă că, intenția lui Țurcan Ruslan și Petricencu Anastasie nu a fost îndreptată la comiterea unei infracțiuni de huliganism, dar instanța de judecată a evitat să motiveze în sentință care a fost scopul și motivul comportamentului inculpaților manifestat prin agresarea în loc public a lui Verdeș Sergiu, pentru ce aceștia au ieșit din autovehiculele în care se aflau la momentul în care a oprit Verdeș Sergiu, pentru ce s-au apropiat de automobil, ce pericol a manifestat Verdeș Sergiu pentru ei, or, dacă ar fi dat apreciere și răspuns la aceste subiecte, ar fi argumentat de fapt o sentință de condamnare.

Consideră că, sentința de achitare în cauza inculpaților Țurcan Ruslan și Petricencu Anastasie este neîntemeiată, este ilegală, nu corespunde circumstanțelor faptei expuse și urmează a fi anulată.

3.1. Avocatul Spoială Sergiu în interesele părții vătămate Verdeș Sergiu a contestat cu apel sentința, solicitând casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscuți vinovați Țurcan Ruslan și Petricencu Anastasie de comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivare apelului a invocat că, vinovăția inculpaților Țurcan Ruslan și Petricencu Anastasie, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost probată integral și în afara oricărui dubiu.

Instanța de fond în accepțiunea reprezentantului părții vătămate și-a motivat sentința de achitare doar în baza declarațiilor inculpaților și a 2 (doi) martori ai părții apărării, (audiere solicitată de partea apărării și inculpați). Versiunea de bază a inculpaților nu poate fi apreciată ca fiind veridică în cazul în care în momentul săvârșirii infracțiunii inculpații erau în stare de ebrietate, fapt confirmat în ședința de judecată de către ultimii.

Apreciază critic poziția instanței de fond, în cazul în care din rezultatul vizionării secvențelor video ridicate de la locul comiterii infracțiunii, Petricencu Anastasie a sărit pe acoperișul automobilului cet. Verdeș Sergiu astfel deteriorând parbrizul. Aceste secvențe contravin total declarațiilor lui Petricencu Anastasie care a susținut faptul că a fost tamponat de automobilul lui Verdeș Sergiu.

A menționat că, din imaginile la care a făcut referire instanța de fond nu există nici un indiciu care ar confirma versiunea inculpaților precum că conflictul a fost generat de către Verdeș Sergiu. Respectiv, prin simpla vizionare a acestora (secvențe video) este clar cine a fost inițiatorul conflictului, a tamponat automobilul lui Verdeș Sergiu pe cineva sau nu, și cine a deteriorat accesoriile auto. Instanța de fond în asemenea situații a procedat incorect prin faptul interpretării conținutului secvențelor video oferindu-le o apreciere incorectă.

A remarcat că, dacă instanța de judecată va considera necesar de a dispune față de inculpați condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, urmează a se ține cont de prevederile art.61 Cod penal, astfel, solicită că, dacă va fi dispusă, condamnarea condiționată, instanța de judecată, să dispună inculpaților obligația de a repara prejudiciul în valoarea de 15 000 lei în termen de 2 luni. Doar în asemenea caz va putea fi atins scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Pavlovschi Octavian și avocatul Spoială Sergiu în interesele părții vătămate Verdeș Sergiu, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința inculpaților Țurcan Ruslan și Petricencu Anastasie în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpații urmează a fi achitați din motivul că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a conchis că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod Penal.

Astfel, motivele invocate în apelurile declarate precum că la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, nu pot fi reținute de către Colegiul penal, din considerentul că probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpaților sau ar combate poziția acestora, acuzarea de stat nu a

prezentat, astfel instanța de judecată corect a reținut că nu există careva probe ce ar confirma existența laturii obiective a infracțiunii de huliganism, în acțiunile inculpaților, or aceștia nu au săvârșit acțiunea ilegală de huliganism.

Instanța de apel a reținut că, declarațiile martorilor Ursu Tudor și Buza Alexandr coroborează cu declarațiile inculpaților, poartă un caracter consecutiv, consecvent și corespund faptelor. Or, martorul Buza Alexandr a declarat în instanța de judecată că, în acea seară o mașină cu viteză excesivă de model „Volkswagen Pasat” de culoare închisă a traversat strada și a stopat la trecerea de pietoni înjurând cu cuvinte necenzurate persoanele care traversau strada regulamentar. Ruslan s-a apropiat de șofer, încercând să-l liniștească, iar dl-ui a coborât pe jumătate din automobil și l-a lovit pe Ruslan. Apoi șoferul a urcat în mașină și a început să dea automobilul în spate și înainte și a mers înainte stopând automobilul. Conflictul a fost provocat de persoana cu automobilul de model „Volkswagen”. Dl. Ruslan s-a apărat și l-a împins spre automobil, după care șoferul, iar a început a conduce automobilul în spate și în față și a continuat deplasarea.

De asemenea instanța de apel a reținut că, martorul Ursu Tudor a declarat că, la la orele patru dimineața la un moment dat a auzit o frânare bruscă de automobil după care a văzut automobilul de model „Volkswagen Passat” care a frânat brusc la trecerea de pietoni. Apoi a auzit că acolo se ceartă cineva. A văzut că șoferul de la mașina „Volkswagen Passat” se ceartă cu un domn. Apoi șoferul automobilului „Volkswagen Passat” a dorit să-l lovească pe dl. Ruslan, apoi a dorit să-l lovească cu piciorul și el se apropia, se auzea că șoferul înjura persoanele de gen feminin cu cuvinte necenzurate. Strada era aglomerată, iar șoferul automobilului era în stare de ebrietate și a început să frâneze brusc, să circule cu automobilul în față la câțiva metri, apoi cu viteză s-a deplasat în spate spre dl. Ruslan, frânând brusc. I s-a creat impresia că vrea să tamponeze pe cineva.

Instanța de apel a remarcat că se confirmă versiunea inculpaților precum că, acțiunile acestora au avut loc ca răspuns la acțiunile provocatoare ale părții vătămate Verdeș Sergiu, în special exprimate prin conducerea automobilului în mod haotic, cât și fiind provocate de starea de șoc în care se aflau. De asemenea, prin înregistrările video nu se exclude versiunea inculpatului Petricencu Anastasie precum că acesta a fost împins de către cineva, fiind poziționat pe acoperișul automobilului în vederea curmării acțiunilor ilegale ale părții vătămate și anume pentru a stopa automobilul, acest fapt se confirmă și prin strigătele constante ale inculpatului de a stopa automobilul, însă aceste cerințe au fost ignorate de către Verdeș Sergiu și ținând cont de starea acestuia de șoc a lovit în parbrizul automobilului. De asemenea, existența leziunilor corporale ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală, este rezultatul faptului că de automobil s-au apropiat alți patru bărbați ce îi aplicau lovituri părții vătămate, fapt confirmat prin înregistrarea video și nu reprezintă în exclusivitate rezultatul acțiunilor inculpaților.

Solicitările inculpaților de a aștepta poliția adresate părții vătămate Verdeș Sergiu pentru a soluționa conflictul apărut nu au fost negate de acesta, declarând însă că, a plecat de la fața locului, inculpații primii au sunat la poliție. Ei au solicitat poliția. El nu a așteptat poliția, ci s-a dus și a scris cerere la poliția de la Rîșcani. Dânsul nu a negat faptul că, atunci la volan a servit deoarece a avut stres.

Instanța de apel a enunțat că, nu poate fi admis nici argumentul acuzatorului de stat, precum că, Petricencu Anastasie a declarat instanței că la momentul în care

Verdeș Sergiu a oprit, el era în autobuz. Nu a putut motiva cu ce scop a coborât din autobuz și s-a apropiat de Verdeș Sergiu a explicat că a urcat pe automobil pentru a-l reține, dar, nu a putut să motiveze instanței cum concret avea să îl rețină de pe acoperiș. Și aici este evident motivul comportamentului huliganic a lui Petricencu Anastasie. În acest sens instanța de apel, a reținut depozițiile inculpatului Petricencu Anastasie care în ședința instanței de fond a explicat că, comportamentul d-lui Verdeș prezenta pericol pentru cei din jur. Intenția dânsului când a urcat pe automobil a fost pentru a stopa automobilul. Lovitura cu piciorul în parbriz a fost aplicată de el în timp ce mașina se deplasa. Șoferul automobilului a simțit că cineva era pe automobil prin faptul că de câteva ori a strigat să stopeze. La rugămintea sa de a stopa șoferul nu a reacționat ... Au dorit să-l rețină pe d-nul Verdeș prin a-i scoate cheile din lăcat, ca să nu poată conduce mai departe mașina. La momentul în care a urcat pe automobilul lui d-nul Verdeș, automobilul staționa, după câteva minute el a pornit. A căzut pe automobil din motiv că a fost împins din față. Automobilul lui d-nul Verdeș are o înălțime de max 1.5 m. Automobilul fiind universal a căzut pe acoperiș. Careva acțiuni în vederea deteriorării acoperișului nu a întreprins, a fost pe acoperiș pe burtă și pe spate. Nu poate explica cum a ajuns cu piciorul în parbrizul din față, deoarece era în stare de șoc. Dânsul avea intenția de a sări de pe automobil și nu-și amintește acțiunile și mișcările sale. Starea de șoc se datorează faptului că d-nul Verdeș a făcut observație femeilor. În momentul când mai nu l-a strivit pe d- nul Țurcan, brusc când s-a pornit din loc.

De asemenea, în cadrul ședinței instanței de apel a explicat că, pe el cineva la împins. A fost plimbat pe mașina vreo 500 m. A strigat să oprească. Nu a avut nici o intenție să deterioreze mașina. Doar intenția de a opri, să verifice, să cheme poliția. Se vedea ca este în stare de ebrietate. A avut intenția de a-i stopa. Mașina se afla la distanța de 100-150 m de la local unde a avut conflictul. Sau speriat, deoarece Verdeș de la sală a mers 150 m înainte și apoi a dat înapoi, poate a avut intenția să-i calce și când dădea înapoi, l-a strivit pe Țurcan, în video se vede totul. Făcea semne să stopeze mașina. Striga să se oprească. Când lovea cu piciorul, mașina era în mișcare. Era culcat pe spate când lovea în mașina, se ținea să nu cadă. Lui Verdeș nu i-a aplicat lovituri. Nu a aplicat lovituri nimănui.

Instanța de apel a reținut că, declarațiile inculpaților Anastasie Petricencu și Țurcan Ruslan, precum și a martorilor Buza Alexandr și Ursu Tudor și-au găsit confirmare în ședința de judecată și prin vizionarea CD-lui cu înregistrări anexat la materialele cauzei, din care cu certitudine urmează faptul declanșării conflictului de către Sergiu Verdeș și tentativa acestuia de a tampona persoana. În acest sens, instanța de fond just a constatat că, în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) CP și anume nu s-a atestat prezența laturii obiective, a intențiilor huliganice, dar și a motivului infracțiunii, or, instanța de judecată stabilește că pentru a încadra acțiunile inculpaților baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, era necesar să fi fost declanșat conflictul de către inculpați, însă nu de către partea vătămată. La caz conflictul a fost inițiat de Sergiu Verdeș, aceste circumstanțe constatându-se din declarațiile inculpaților și a martorilor apărării audiați în ședința de judecată.

În speță, instanța de apel a constatat lipsa laturii obiective, or, acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice și cu certitudine s-a constatat faptul că inițiatorul conflictului a fost Verdeș Sergiu care

conducea automobilul haotic, în stare de ebrietate și care adresa femeilor din stradă cuvinte necenzurate. Mai mult ca atât, acțiunile inculpaților nu au fost însoțite de aplicarea violenței altor persoane, sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, or din cele declarate atât de inculpați, cit și martorii Buza Alexandr și Ursu Tudor s-a stabilit că Verdeș Sergiu pe lângă faptul că conducea automobilul în stare de ebrietate l-a lovit pe Țurcan Ruslan, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe soția ultimului, dar și a condus automobilul spre mulțime, creând situații de pericol. În această ordine de idei, instanța de apel a reținut poziția instanței de fond precum că, în acțiunile inculpaților nu este prezentă nici una din cele patru modalități normative, ce conturează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, în cadrul procesului penal de către partea acuzării nu a fost prezentat și probat faptul că, inculpații ar fi încălcat intenționat regulile sociale și morale de conviețuire, într-un mod grosolan și demonstrativ, prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, etc.

Totodată, nu a fost probat faptul că, inculpații ar fi încălcat ordinea publică, de asemenea nu s-a stabilit existența intențiilor huliganice, or în acest sens urmează de indicat că latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează în primul rând prin intenție directă.

A mai reținut că, prima instanță corect a constatat și lipsa laturii subiective, sub forma de intenție directă de încălcare a ordinii publice și a motivului huliganic, deoarece anume Sergiu Verdeș a provocat conflictul și l-a lovit primul pe Țurcan Ruslan, a jignit-o pe soția acestuia și persoanele ce se aflau în stradă. Mai mult, instanța de judecată indică la faptul că, din caracterul acțiunilor inculpaților se atestă că, aceștia au acționat în scopul și în vederea curmării acțiunilor prejudiciabile ale lui Sergiu Verdeș, chiar și în scop de protecție, de apărare, dar nici într-un mod sub forma unui act de huliganism. Astfel, învinuirea prezentată de către partea acuzării, poartă un caracter evaziv.

Instanța de apel a explicat că, una dintre condițiile necesare (nu și suficiente) pentru aplicarea răspunderii conform art.287 Cod penal este ca inițiator al încălcerii sau al certe să fie nu victima, dar făptuitorul, care ar fi provocat conflictul.

Totodată, motivele huliganice trebuie să fie condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei.

Mai mult, instanța de fond just a reținut că, declarațiile martorilor Băț Vasile, Pleșca Vitalie și Lozovanu Gheorghe fiind apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor nu pot fi apreciate ca veridice, or în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că Pleșca Vitalie și Lozovanu Gheorghe sunt colaboratori de poliție și de fapt aceștia nu au fost prezenți la momentul conflictului. Ultimii relatând informația pe marginea celor întâmplute doar din cele menționate de către partea vătămată Verdeș Sergiu care nu a fost audiat în instanța de fond.

Argumentul precum că la baza sentinței adoptate instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile inculpaților, care urmau a fi apreciate critic din punct de vedere al

veridicității lor, instanța de apel nu la reținut, relatând că instanța a apreciat corect probele acuzării și probele apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Concomitent, instanța de apel nu a reținut argumentul invocat de acuzatorul de stat și partea vătămată în apelurile declarate și anume faptul că instanța de fond la emiterea sentinței nu a ținut cont de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și de circumstanțele stabilite, ori prima instanță a examinat minuțios cauza, și a stabilit lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal în acțiunile inculpaților.

Mai mult, din caracterul acțiunilor inculpaților a reținut că aceștia au acționat în scopul și în vederea curmării acțiunilor prejudiciabile ale lui Verdeș Sergiu, acuzația inculpaților fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuțului, învinuțului, inculpatului.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a concluzionat că inculpații corect au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform art.390 alin.(1) pct.3 Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor a invocat că, omisiunea instanței de apel privind examinarea tuturor argumentelor invocate de procuror în apelul declarat, conduce la concluzia că colegiul penal în soluția adoptată a însușit în mod real motivele primei instanțe, preluând constatările și lucrările acesteia, astfel încât a acționat cu derogare de la prevederile procesual – penale.

Contrar celor reținute de către instanțele de judecată acuzarea consideră că, instanța de apel eronat a conchis că acțiunile inculpaților Petricencu Anastasie și Țurcan Ruslan nu se regăsesc în conjunctura infracțiunii de huliganism prevăzut de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, or revenind la situația reliefată în actul de învinuire și din suportul probatoriu administrat la caz constatăm, că acțiunile inculpaților au avut loc într-un loc public și anume în fața restaurantului „Casa Nunții” amplasat pe str. Alexandru cel Bun 7A, com. Ciorescu, mun. Chișinău, fiind tulburată ambianța liniștită de conviețuire în societate, acțiuni care s-au derulat în prezența a mai multor persoane, astfel încât inculpații manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un temei real, au început să se exprime cu cuvinte necenzurate în adresa lui Băț Vasile și Verdeș Sergiu, acțiuni care ulterior au fost însoțite și de aplicarea violenței în privința persoanelor pătimate, lovituri cu pumnii și picioarele.

A indicat că, faptele descrise în actul de învinuire, intră în conceptul de huliganism, folosit de legiuitor la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, deoarece inculpații Petricencu Anastasie și Țurcan Ruslan, au încălcat grosolan ordinea publică, acțiuni care au fost însoțite de violență asupra persoanei, ceea ce constituie latura obiectivă a componenței de infracțiune enunțate supra. În opinia acuzării, ambele instanțe de judecată au apreciat subiectiv declarațiile părții vătămate.

Acuzarea a notat că, conduita inculpaților care reprezintă o provocare manifestă ordinii publice, făptașii aveau dorința de a se contrapune altor membri ai societății și de a-și demonstra sentimentul de desconsiderare a acestora.

Pertinența și concludența declarațiilor părții vătămate Verdeș Sergiu, urma a fi apreciată de către colegiul penal, prin coroborare și cu declarațiile martorului Băț Vasile, care fiind audiat pe viu în instanța de apel a specificat că, la data când a avut loc evenimentul infracțional el se afla în automobilul condus de Verdeș Sergiu în calitate de pasager. Ajungând în fața restaurantului „Casa Nunții” amplasat în com. Ciorescu, au intrat în discuții aprinse cu niște persoane, cărora cunoscutul său Verdeș Sergiu le-a făcut observație - că au blocat drumul. La obiecțiile făcute, persoanele au început să-l lovească pe Verdeș Sergiu, agresându-l concomitent și pe el.

Acuzarea relevă că, în pofida complexității cauzei, colegiul penal, urma să evalueze credibilitatea declarațiilor părții vătămate, apreciindu-le direct în coroborare cu declarațiile martorului ocular Băț Vasile expuse supra, or cele reținute de către colegiul penal precum că aceste declarații sunt nesincere și au fost prezentate cu scopul de a-l proteja pe partea vătămată Sergiu Verdeș care nemijlocit a declanșat conflictul și faptul că acesta conducea automobilul în stare de ebrietate spre mulțime creând situații de pericol, nu suportă nici o critică.

Recurentul a evidențiat că, nu suportă critică constatările eronate reținute în decizia recurată, prin care instanța de apel a indicat precum că, acțiunile inculpaților nu au fost însoțite de aplicarea violenței altor persoane, or în acest sens instanța de apel pune la îndoială prezența vătămarilor corporale depistate la Verdeș Sergiu în cadrul expertizei medico-legală nr. 2518 din 06.06.2015, vătămări exprimate prin echimoze cu edem al țesuturilor moi la nivelul feței și pavilionul urechii stângi, echimoze la nivelul gambei drepte, care au fost cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, concluzii care au preponderență, devreme ce această expertiză a fost efectuată imediat după producerea incidentului și cu examinarea pe viu a pătimitului.

Acuzarea a reținut ca fiind relevante sub aspect probatoriu și înregistrările video vizionate în prima instanță, din care rezultă că de fapt, Petricencu Anastasie a sărit pe acoperișul automobilului lui Verdeș Sergiu, și a deteriorat parbrizul, iar din imaginile la care face referire instanța, nu se desprinde nici un indiciu care ar confirma constatările eronate preluate de către colegiul penal, precum că conflictul ar fi fost generat de către Verdeș Sergiu și nemijlocit acesta avea intenția de a tampona careva persoane.

În opinia acuzării, este absolut eronată afirmația colegiului penal care a indicat că procurorul nu a întreprins măsuri și nici nu a prezentat probe suplimentare celor existente, or respectând procedura de examinare a apelului, procurorul a insistat la o nouă audiere a părții vătămate Verdeș Sergiu, a martorului ocular Băț Vasile inclusiv a solicitat reluarea cercetării judecătorești în vederea cercetării suplimentare a înregistrărilor video din 06.06.2015, cu vizualizarea în instanța de apel a secvențelor video ridicate de la locul comiterii infracțiunii, concomitent insistând și la audierea pe viu a martorului acuzării Lozovanu Gheorghe, (prezenta căruia a fost asigurată la o ședință), cereri care au fost respinse de către colegiul penal deși aceste probe, erau în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpaților.

Consideră că, în aceste condiții instanța de apel prin respingerea cererilor formulate de către procuror, nu a contribuit la menținerea unui echilibru și egalități părților, care trebuie să domnească pe tot parcursul procesului.

În final, a concluzionat că instanța de apel pe acuzațiile aduse inculpaților, urma să subsumeze fapta imputată acestora cu împrejurările cauzei, respectiv să

dezvăluie concluzia de mențineri a achitării ultimilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul acuzației, fapt ce pe caz consider că n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general, a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

6. Asupra recursului declarat, au prezentat referință inculpații Petricencu Anastasie Și Țurcan Ruslan care s-au expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

Consideră că, temeiul invocat de către procuror nu s-a confirmat în cauza dată, iar instanța de apel a apreciat toate probele și just a reținut necesitatea menținerii sentinței primei instanțe.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Recurentul invocă în recurs temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

În corespundere cu art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate și în acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

În primul rând, în contextul indicat supra, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecații, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

La caz, Colegiul penal apreciază drept întemeiate argumentele acuzării precum că, nu suportă critică constatările eronate reținute în decizia instanței de apel, prin care se indică că, acțiunile inculpaților nu au fost însoțite de aplicarea violenței altor persoane, or în acest sens instanța de apel pune la îndoială prezența vătămarilor corporale depistate la Verdeș Sergiu în cadrul expertizei medico-legală nr. 2518 din 06.06.2015, vătămări exprimate prin echimoze cu edem al țesuturilor moi la nivelul feței și pavilionul urechii stângi, echimoze la nivelul gambei drepte, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, concluzii care au preponderență, devreme ce această expertiză a fost efectuată imediat după producerea incidentului și cu examinarea pe viu a pătimitului.

În al doilea rând, instanța de apel în decizie a enumerat probele verificate în ședința de judecată la solicitarea procurorului și avocatului inculpaților, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute

de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Totodată, potrivit art.101 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că, în ședința instanței de apel, acuzarea a solicitat audierea repetată a părții vătămate Verdeș Sergiu și a martorului Băț Vasile, precum și a martorului Lozovanu Gheorghe, asumându-și responsabilitatea de a asigura prezența acestuia, chiar fiind asigurată prezența la una din ședințele instanței de apel. De asemenea, a solicitat cercetarea înregistrării video prin vizualizarea secvențelor video ridicate de la locul comiterii infracțiunii, însă instanța de apel a respins cererea prin încheiere protocolară, fără a fi invocate careva motive (f.d.187 V. II)

Potrivit art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

La fel, instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare.

În orice caz, se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

Potrivit art.24 alin.(3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Egalitatea părților în proces se exprimă prin aceea că ele se folosesc de drepturi egale în administrarea probelor, participarea la examinarea lor și înaintarea cererilor. Principiul contradictorialității asigură atât dreptul părților de a prezenta și discuta întregul material probator, cât și dreptul părților de a-și expune părerea și argumentarea ei în fapt și drept, cu privire la toate problemele ce trebuie soluționate. Așezarea judecății pe principiul contradictorialității implică egalitatea de „arme” între învinuire și apărare, între susținerea pretențiilor și combaterea lor.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a înlăturat eroarea admisă de prima instanță, însă a refuzat părții acuzării audierea suplimentară a martorilor, prin ce a îngădit posibilitatea fortificării învinuirii

formulate de către partea acuzării în urma eludării divergențelor apărute.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, în cauza penală în privința inculpaților Petricencu Anastasie xxx, Țurcan Ruslan xxx și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 26 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Guzun Ion

Președinte
Judecători

/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/

Timofti Vladimir
Țurcan Anatolie
Toma Nadejda
Cobzac Elena
/semnătura/
Guzun Ion

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Anatolie Țurcan